Subiect 2025

Tips and tricks

Măsuri adoptate în perioada 1861-1866

- Reformele lui Cuza
- Constituția din 1866

Participarea României în cadrul relațiilor internaționale în perioada 1875-1885

- Implicarea în războiul ruso-turc (Războiul de independența) prin Convenția româno-rusă și bătăliile de la Plevna
- Aderarea la Puterile Centrale (1883)

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară ,ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarcă Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

Sentimentul unionist s-a perpetuat de-a lungul secolului XIX, fiind concretizat prin întemeierea statului român modern. Astfel, o acțiune desfășurată de români în perioada 1857-1859 a fost dubla alegerea ca domn a lui Alexandru Ioan Cuza. (cerința reluată). De organizarea celor două Adunări Elective care urmau să desemneze domnul s-au ocupat trei caimacani care țineau locul Guvernului. În Moldova, Adunarea Electivă era dominată de reprezentanții Partidei Naționale, care l-au desemnat ca domn pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. În urma alegerilor, A.I. Cuza este numit domn al Moldovei la data de 5 ianuarie 1859. În ceea ce privește Adunarea Electivă din București, aceasta era dominată de conservatorii care și-l doreau ca domn pe Gheorghe Bibescu sau Barbu Știrbei. Însă, la intervenția Partidei Naționale și a presiunii venite din partea populației capitalei, Adunarea Electivă îl desemnează ca domn al Țării Românești tot pe A.I. Cuza la data de 24 ianuarie 1859. Prin urmare, acest fapt a rămas în istorie sub denumirea de „politica faptului împlinit". Prin dubla alegere a lui Cuza, s-a realizat de-facto unirea Moldovei cu Țara Românească, prima etapă în formarea statului național modern român.

De-a lungul domniei sale, Cuza a făurit un amplu program de reforme, menite a moderniza din temelii societatea românească. Astfel, o măsură adoptată în statul român, în perioada 1861-1866 este legea rurală. (reluarea cerintei). În martie 1864 a intrat în vigoare chestiunea rurală. Proiectul propunea desființarea clăcii și împroprietărirea țăranilor cu loturile pe care le aveau în folosință. Aceasta a iscat divergențe între domn, guvernul Kogălniceanu și Adunarea Legislativă. Ca urmare, a fost adoptat un nou act constituțional, intitulat Statutul Dezvoltător al Convenției de la Paris. Pivotul a fost legea rurală, intrată în vigoare la 14 august 1864, prin care se stabilea că țăranii clăcași erau eliberați de obligația de a presta claca și erau împroprietăriți cu pământul pe care îl foloseau prin despăgubire. Suprafața de pământ era

stabilită în funcție de numărul de vite deținute. Cei care nu au prestat claca puteau fi împroprietăriți numai pe locuri de grădină și casă, iar pământul nu putea fi înstrăinat sau ipotecat timp de 30 de ani si trebuia răscumpărat în 15 ani.

Deși a promovat un amplu program de reforme, tendințele autoritare ale lui Cuza i-au atras ostilitatea. Astfel, s-a conturat o grupare eterogenă numită „Monstruoasa Coaliție" care urmărea detronarea lui Cuza. În urma loviturii de stat, Cuza a semnat actele de abdicare și a părăsit statul. Oamenii politici români își doreau aducerea pe tronul țării a unui principe străin pentru ca acesta să contribuie la consolidarea unirii. Prin urmare, Carol Hohenzollen-Sigmaringen este proclamat domn la 10 mai 1866. (context pentru a face trecerea de la Cuza la Carol). Carol a promovat o politica activa pe plan internațional. Astfel, doua fapte istorice la care participă România în cadrul relațiilor internaționale din perioada 1875-1885 sunt implicarea în războiul ruso-turc, respectiv aderarea la Puterile Centrale. (reluarea cerinței).

Criza Orientală este redeschisă între 1875-1876 prin revoltele antiotomane care au loc în Bosnia și Hertegovina, Bulgaria, Serbia și Muntenegru. Romania își dorea implicarea în război pentru a obține statutul de țară cobeligerantă, fiindu-i astfel recunoscută independența. Deși inițial armata rusă refuză ajutorul armatei române, acest lucru se modifică odată cu oprirea rușilor la Plevna. Astfel, armata română, condusă de Carol, va primi comanda trupelor româno-ruse de la Plevna. Pe data de 30 august 1877, forțele româno-ruse puse sub comanda principelui Carol au executat un al treilea atac general asupra Plevnei, iar singura victorie a fost cucerirea redutei Grivița întâi. Ulterior, are loc asediul Plevnei, forțele româno-ruse cucerind reduta Rahova. În ziua de 28 noiembrie 1877 după aproape trei luni Plevna a capitulat, iar comandantul Ostman Pașa s-a predat ofițerilor români. România a contribuit semnificativ la capitularea Imperiului Otoman la data de 19 ianuarie 1878.

Evenimentele din timpul Războiului pentru independența și de la Congresul din Berlin au atras atenția regelui Carol și oamenilor politici asupra riscului de a urmări obiective de politică externă fără patronajul uneia sau mai multora dintre marile puteri. Aderarea României la Tripla Alianța a luat forma unui tratat bilateral cu Austro-Ungaria, datat din octombrie 1883. Regele Carol si Brătianu au insistat ca acordul sa fie menținut secret, deoarece știau că va stârni o furtună de proteste în rândul politicienilor și al opiniei publice, care erau în mare majoritate profrancezi. Astfel, din motive întemeiate tratatul nu a fost niciodată înaintat Parlamentului pentru dezbatere și ratificare. Prin urmare, executarea prevederilor sala a depins în primul rând de rege.

Odată cu trecerea în neființa a regelui Carol, Ferdinand a continuat politica de afirmare pe plan internațional.

Din punctul meu de vedere, politica externă a României în perioada 1916-1918 a fost marcată de implicarea în Primul Război Mondial alături de Antanta. (reluarea cerintei) La Consiliul de Coroană de la Cotroceni din 14 august 1916 s-a hotărât intrarea României în război alături de Antanta. Prin urmare, România va declara război Austro-Ungariei. Conform planului inițial, trei armate române au trecut granița cu Austro-Ungaria pentru a elibera Transilvania, iar o armata acționa de-a lungul graniței de sud, pe Dunăre, pentru a preveni un atac germano-bulgar. Obiectivul inițial al armatei române era eliberarea Transilvaniei și apoi înaintarea spre valea Tisei și valea Dunării pentru a tăia sursele de aprovizionare ale armatei austro-ungare. Armata româna trece în Transilvania sub deviza „acum ori niciodată" și eliberează orașele Brașov, Sfântul Gheorghe, Făgăraș, Miercurea Ciuc, avansând până la Sibiu și Sighișoara. Înaintarea armatei române în Transilvania a fost oprită de trupele austro-ungare, iar românii se retrag pe linia Carpaților unde are loc „bătălia trecătorilor". În acest timp, Antanta nu își îndeplinește obligațiile militare. Prin urmare, trupele germano-bulgare îi înfrâng pe români la Turtucaia pe 24 august 1916, apoi trec Dunărea. În octombrie-noiembrie au loc luptele de la Jiu, Olt, Argeș si Neajlov. La 23 noiembrie 1916, Bucureștiul este ocupat de generalul german August Von Mackesen, iar teritoriul țării este ocupat de Puterile Centrale. Guvernul, Casa Regala și armata română și o parte a populației se retrag în Moldova. Iașul devine noua capitală, iar frontul se stabilizează pe linia Focșani-Galați. În acest timp, autoritățile române decid să trimită în Rusia tezaurul Băncii Naționale și alte valori.

În concluzie, istoria acestor state a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințările politice, conflicte și negocieri, reflectând complexitatea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!